

LIETUVOS
POLITINIŲ
KALINIŲ IR
TREMŲINIŲ SAJUNGOS
SAVAITRAŠTIS

TREMŲINIUS

2004 m. kovo 25 d.

Nr. 13 (594)

Eina nuo 1988 m. spalio 28 d.

Vytautas LANDSBERGIS

Paskutinės antipatininkų konvulsijos

Ligi Lietuvos faktinio įstojimo į NATO liko pora savaičių. Kovo 29 d. deponuojami Šiaurės Atlanto Sutarties raštai, balandžio 2 d. Briuselyje, prie NATO būstinės, iškyla Lietuvos vėliava. NATO pajėgos iš karto imasi Lietuvos oro erdvės apsaugos. Įsivaizduojam, kaip niršta tokie Lietuvos narystės NATO priešinininkai kaip profesorius Rolandas ir profesorė Aušrinė. Tai vis tiek dar šaukia žmones į protesto mitingus ginti korupcijoje ir rekete paskendusios prezidentūros, o gal dar pavyks kokia sumaištis ar susistumdymas, gal televizijos parodys Lietuvoje neramumus, gal pavyks bent suteršti džiaugsmą dėl taip sunkiai siekto ir vis dėlto pasiekto bendro tikslo. Tas tikslas – Lietuvos apsauga, o konkrečiai – kad jokie sribai petkevičiai daugiau niekad nevežtų ūkininkų į Si-

birą ir nemėtytų jų vaikų žemyn galva į šulinius.

Zoknių oro uostą tikrai geriau pavesti NATO oro pajėgoms, o ne J.Borisovui. Geriau būti kartu su Lenkija, o ne su Baltarusija. Gal kada nors atsigaus ir Baltarusija po "stiprios rankos" ir krauju susitepusios diktatūros. Bet tam Lietuva turi išlikti nepriklausoma, apsaugota ir demokratiška.

(keliamo į 2 psl.)

Literatūrinės premijos buvusiems politiniams kaliniams, tremtiniams bei pasipriešinimo dalyviams

Komunistinis genocidas palietė įvairias gyvenimo sritis. Jis visokiais būdais trukdė ir kūrybinę iniciatyvą. Ypač sunkus kelias į literatūrą buvo represuotiems asmenims. Jų kūrybos publikavimas buvo nepageidaujamas net tada, kai jie jau buvo sugrįžę iš tremties ir lagerių. Todėl nuo 1991 m. nuo pirmosios šventės "Leiskit į Tėvynę" siekiant suaktyvinti nukentėjusiųjų nuo totalitarinio režimo asmenų kūrybą buvo įsteigta literatūrinė premija.

Premijos skyrimo nuostatai:

1. Literatūrinės premijos fondas 2000 Lt

I vieta - 1000 Lt

II vieta - 500 Lt

III vieta - 400 Lt

Paskatinamoji premija - 100 Lt.

2. Premija skiriama kas dveji metai. Jos laureatu tampa buvęs represuotas asmuo, per dvejus metus išleidęs vertingiausią iš nukentėjusiųjų asmenų kūrybos literatūros kūrinių.

3. Literatūros kūrinyje gali būti įvairių žanrų.

4. Vertinimo komisiją sudaro tremtinių dainų ir poezijos šventės "Leiskit į Tėvynę" fondo taryba iš 7 asmenų.

5. Kūrinius vertinimui gali pasiūlyti įvairios kūrybinės organizacijos ar atskiri asmenys.

6. Šios premijos laureatai bus paskelbti poezijos šventės metu - birželio 5 d.

7. Dalyvio anketą pristatyti iki gegužės 1 d. fondo adresu: Gedimino g. 10-2, Marijampolė 68306.

Tel. pasiteirauti: (8-699) 11958.

Šventės fondo pirmininkas Vytautas RAIBIKIS

Knygnešio atminimas

Šiais metais Lietuva mini labai svarbią datą – 100-ąsias lietuviškosios spaudos atgavimo metines. Ta proga Marijampolės aps. Balsupių k. bendruomenė kovo 12 d. paminėjo savo kraštiečio, Suvalkijos knygnešio, 1941 m. tremtinio Vinco Bielskaus atminimą.

Šį renginį suruošė Balsupių k. bendruomenė kartu su Balsupių pradinės mokyklos ir Skaisčiūnų pagr. mokyklos

mokiniais ir mokytojais. Daug sielos rengiant įdėjo Balsupių k. laisvalaikio organizatorė Lina Kumpienė, Marijampolės sen. seniūnas Juozas Milius, Skaisčiūnų pagr. mokyklos mokytoja Birutė Brazienė, Balsupių bendruomenės pirmininkė Angelė Karalienė. Minėjime dalyvavo V.Bielskaus vaikaitės – Ramutė Rutkauskaitė-Janilionienė ir aš, Asta Rėklaitytė.

(keliamo į 5 psl.)

Bielskų sodyba, kurioje 1890 m. buvo įrengta lietuviškos spaudos slėptuvė (Balsupių k., Marijampolės aps.). Pirmas iš kairės V.Bielskus

Edmundas SIMANAITIS

Vadiname daiktus tikraisiais vardais

Teko girdėti ir skaityti priekaištų – esą Lietuvoje vengiama daiktus vadinti savo vardais. Štai Lietuva pasiuntė karių būrį į Iraką padėti okupantams amerikiečiams. Talkinti okupantui – didelė gėda. Be to, pati Lietuva yra labai nukentėjusi nuo okupacijų ir nėra pamiršusi netekčių. Kritikai teigia, jog okupaciją reikia vadinti okupacija ir tikrai taip.

Kritikai nesuklydo. Žiaurios, niekuo nepateisinamos genocido akcijos bolševikmečiu – masinės gyventojų žudynės ir trėmimai - sukėlė ne tik šoką visuomenei, bet ir tvirtą pasiryžimą atsikovoti prarastą laisvę. Reikėtų labai stebėtis, jeigu tauta, po šimtmečius trukusios vergijos atkūrusi nepriklausomą valstybę, nesipriešintų grobikui.

Tautinės savimonės negali sunaikinti nei okupanto draudimai, nei demagogiška propaganda apie tariamą "išlaisvinimą". Lietuvių tauta niekada nesutiko su jokia okupacija ir pavergimu, priešinosi visais įmanomais būdais ir siekė išsivaduoti. Ši šimtmečių patirtis Antrosios Respublikos metais tapo įstatymu patvirtinta nuostata. Beje, Lietuva nėra jokia išimtis. Čėčėnų tautos patirtos ir patiriamos represijos pranoksta vaizduotę, nors visa tai vyksta kaip cirko arenoje – viso demokratinio pasaulio akiavaizdoje. Čėčėnų siekimas išsilaivinti kelia pagarbą šiai nedidelei kalniečių tautai ir žadina viltį, kad padedant pasaulio bendrijai ir į šį žemės lopinėlių sugrįš tiesa ir taika.

(keliamo į 2 psl.)

Aktualijos

■ Lietuvos krikščionys demokratai išsirinko naują lyderį - Molėtų rajono merą Valentimą Stundį. Jis charakterizuojamas kaip puikus politikas ir geras žmogus. Spaudos konferencijoje Tėvynės sąjungos pirmininkas A.Kubilius sakė: "Manau, kad permainos Lietuvos krikščionių demokratų partijoje padės įveikti tą krizės laikotarpį, kurį LKDP patyrė pastaruoju metu."

■ Trys Seimo nariai žodžiu patvirtino Seimo etikos ir procedūrų komisijos pirmininkui A.Salamakinui, jog sulaukė pasiūlymų netiesiogiai jiems atsilyginti, jei per surengtą prezidento apkaltą jie balsuos prieš R.Pakso nušalinimą.

■ Jei Seimas nenubalsuos už susikompromitavusio šalies prezidento R.Pakso nušalinimą, iš savo posto atsistatydins premjeras A.Brazauskas.

■ Šiauliečio nacionaldemokrato M.Murzos ir jo pasekėjų namuose bei būstinėje atliktos kratos, susijusios su policijos atliekamu ikiteisminiu tyrimu dėl piketo, kuris įvyko pernai prie žydų uždegamos menoros.

■ Vilniečių gyvenimo kokybė yra viena geriausių Rytų bei Vidurio Europoje ir geriausia tarp artimiausių kaimynų. Tokią išvadą padarė tarptautinė konsultavimo įmonė "Mercer Human Resource Consulting", įvertinusi 215 pasaulio miestų pagal gyvenimo sąlygas.

■ JE Vilniaus arkivyskupas metropolitas kardinolas A.J.Bačkis sako suprantąs tikinčiųjų prisirišimą prie Gailastingojo Jėzaus paveikslo, keletą dešimtmečių saugoto Vilniaus Šv. Dvasios bažnyčioje ir dabar perkeliama į greta esančią Švč. Trejybės bažnytelę, kurią numatoma konsekruoti balandžio 18 d., per Atvelykį. Tačiau prieš tai kardinolas tarsis su popiežiumi ir Vatikano hierarchais.

■ Švedijos teismas kalėti iki gyvos galvos nuteisė vyrą, kuris prisipažino rugsėjo mėnesį nužudęs šalies užsienio reikalų ministrę Aną Lind.

■ Po planuojamo dalinių atitraukimo iš Irako Ispanija ketina didinti savo karinį kontingentą Afganistane.

Paskutinės antipatininkų konvulsijos

(atkelta iš 1 psl.)

Vienas ilgas ir sunkus teisminis procesas kaip tik dabar lemia ir lems, ar Lietuva lieka demokratiška. Tai yra ar šioje šalyje gerbiama Konstitucija, ar nesityčiojama iš įstatymų, atvirai giriant už jų nesilaikymą, kaip daro prezidentas, ar aukščiausių teismo įstaigų sprendimai privalomi, ar galima pamoti į juos ranka. Kaip tik tą siūlo daryti didysis NATO priešininkas R.Pavilionis, kuriam net Konstitucinio Teismo sprendimas atrodo tik nuomonė – viena iš galimų. Pats Pavilionis ar koks piemenukas iš valdžios ganyklų gali turėti kitą „nuomonę“. Ir jos vienodai vertos. Tai kam dar gerbti Konstitucinį Teismą? Jis vykdo, kas pavesta Konstitucijos. Bet kas ji Pavilioniui, Katkevičiui ar Sereikai, kuris anksčiau buvo Sereiči-

kas? Turbūt ir šalis – ne jų. Neseniai prezidento R.Pakso advokatai gynė J.Borisovą, kažkodėl minėdami asilą raudonais batais, kad jo kompiuteryje rasta sutartis su būsimu prezidentu – ne dokumentas, nes kompiuteryje nėra parašo. Tai kartota dešimtis kartų jau Seimo tyrimo komisijos laikais. Dabar Seimo narys ir teisininkas R.Šukys labai paprastai atsakė, kad sutarties tikrumą įrodo jos G. vykdymas. Tada advokatas Baublys nutilo ir kartu pripažino – taip, R.Paksas vykdė, tad jo ir J.Borisovo sutartis yra tikra.

Ši smulki detalė man priminė senesnius laikus ir vieną išties didelį dalyką. Prieš 15 metų Maskvoje mušėmės, kad sovietai pripažintų ir pasmerktų Ribentropo-Molotovo pakto slaptuosius protokolus. Nenorintys to pasmerkimo ir kad būtų pripažin-

tas nusikaltimas Lietuvai, vis tvirtino: dokumentai paskelbti iš mikrofilmo, bet originalo nėra, todėl negalima pripažinti, gal kas nors prasimanė! O mūsų argumentas buvo toks: dokumento tikrumą įrodo jo vykdymas. Susitarė Hitleris su Stalinu ir būtent taip padarė, puolė kaimynus: kam Lenkija, kam Suomija, kam Lietuva, Latvija ir Estija, o kam gabalas Rumunijos. Viskas įvykdyta pagal susitarimą. Tai kuo tas dokumentas netikras? Kai jau neturėjo kur dėtis, prisiminė ir dokumento originalą, ramiai gulintį tos pačios Maskvos archyve.

Štai kaip siejasi seni ir nauji dalykai, pasauliniai ir vietiniai. Tas mūsų vietinis vakarėlis tęsiasi, nors turėtų būti neužtemdomai aiškus. „Žulikų“ kompanija visai netinkamoj vietoj, reikia ją paleisti atostogų kuo greičiau.

Vadiname daiktus tikraisiais vardais

(atkelta iš 1 psl.)

Totalitariniai režimai nepajėgia atsikratyti imperinių ambicijų. Šį reiškinį paaikškina Liuksemburgo efektas. Kodėl užimanti nedidelę teritoriją klestinti Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, įsispraudusi tarp dviejų Europos militarinių ir ekonomikos galiūnių – Vokietijos ir Prancūzijos, jaučiasi saugiai? Jos niekas nesirengia nei pavergti, nei Rytų papročiu iško nors „vaduoti“. Atsakymas kaip ant delno – demokratija! Tai ji suteikia galimybę mažoms ir didelėms valstybėms lygiomis teisėmis rūpintis bendru saugumu, ekonomikos pažanga, gerbti visų tautų kultūrą ir tradicijas. Europos Sąjungos pusės amžiaus patirtis neturi analogų pasaulio istorijoje.

O dabar apie okupacijas, kurios daro gėdą ir kurios yra neišvengiamos. Pirmiausia aktyvėjanti teroristų veikla kelia didelį pavojų tarptautiniam stabilumui ir taikai. Jeigu į jų rankas patektų atominis (A), bakteriologinis (B) ar cheminis (C) ginklas, o tokia galimybė visiškai reali, pasekmės būtų katastrofiškos ne vienai šaliai, o visam pasauliui.

Antra, su terorą remiančia ar vykdančia valstybe dar galima derėtis iki ultimatumo. Bet su jokių moralinių skrupulų ar teisės normų nepripažįstančia teroristų grupe valstybė derėtis negali. Tai prilygtų šantažuojamos šalies vyriausybės moralinei kapituliacijai. Tačiau niekada nereikia painioti, o tuo labiau lyginti pavergtos tautos laisvės kovų ir priešinimosi valstybės grobikės vykdo-

mam terorui su atskirų teroristinių grupių išpuoliais prieš gyventojus.

Trečia, bet kurios demokratinės valstybės vyriausybė turi imtis visų įmanomų priemonių savo piliečiams apsaugoti nuo teroristų išpuolių. Antraip ji turi pasitraukti kaip negebanti atlikti svarbiausios funkcijos – užtikrinti savo piliečių saugumą.

Ketvirta, Prekybos centro susprogdinimas Niujorke pakeitė iki tol egzistavusią gynybos strategiją, paremtą atgrasymu. Šio pakeitimo būtinumą patvirtino šių metų kovą įvykusi Madrido tragedija. Militariniai raumenys turėjo rodyti rimtą išpėjimą valstybei, galimai agresorei, kad atsakomasis smūgis bus triuškinantis. Tačiau kuri valstybė sutiks pasyviai laukti, kol teroristų grupė įsigytu ar pasigamintu ABC ginklu nušluos nuo žemės veido milijoninį miestą, kad po to galėtų „teisėtai“ atsakyti kontrasmūgiu? Kam atsakyti? Teroristai neįsivardija veikia kurios nors valstybės vardu ar įgaliojimais. Taigi vadiname daiktus tikraisiais vardais. Kaip apsaugoti gyventojus nuo teroro išpuolių?

Penkta. Prieita išvada, kad reikia imtis kolektyvinių prevencinių priemonių.

Nauja gynybos strategija numato imtis visų politinių, ekonominių ir net karinių prevencinių priemonių sustabdyti teroristų grupių keitinimus pavartoti masinio naikinimo ginklus.

Šešta. Lietuva savo saugumą sieja su kolektyvinės gynybos sistema. Ji tampa NATO nare ir Lietuvos kariuomenės karių būrys daly-

vauja operacijose, stabdančiose terorizmą. Toks indėlis į tarptautinio saugumo palaikymą negali būti laikomas dalyvavimu svetimos šalies okupacijoje. Tai reikia vertinti kaip pagalbą Afganistano ir Irako tautoms. Pašalinus agresiją ir terorą skatinusius režimus, šių šalių demokratinėms vyriausybėms sudaromos galimybės pačioms tvarkytis ir lygiateisiais pagrindais bendrauti su kitomis valstybėmis. Iš tiesų būtų nedovanotina didelė gėda nepadėti terorą kentusioms šalims.

Tačiau pasaulio istorijoje niekada nebus pamiršta Europos nelaimė ir nenuplaunama gėda – Stalino ir Hitlerio nusikalstamas suokalbis pasidalinti Rytų Europos valstybių teritorijas ir po to sekusi jų okupacija su raudonojo ir rudojo genocido padariniais. Imperinių režimų grobuoniška politika prasidėdavo svetimų žemių okupacija ir kolonizacija. JAV nepavertė savo kolonija nė vienos šalies, į kurią jos kariuomenė praėjusiame ir šiame amžiuje buvo įžengusi. Tai esminis skirtumas.

Didelė klaida nesuvokti, kad intensyvėjančios globalizacijos ir ABC ginklo išplitimo epochoje Žemės Gaublys prilygsta dideliui kaimui. Jau nesvarbu, kuri troba bus padegta pirmoji. Gaisras gali apimti visą kaimą ir baigtis sunkiai įsivaizduojama pasauline katastrofa. Rūpintis tarptautiniu saugumu turėtų ne viena paskira valstybė, turinti išskirtinę ekonominę ir karinę galią. Tai – visų tautų oraus gyvavimo ir išlikimo reikalas. Daiktus iš tiesų reikia vadinti savo vardais.

Mieli tautiečiai, gyvenantys užsienyje

Kristaus prisikėlimo - šv. Velykų proga nuoširdžiai sveikiname kiekvieną šeimą, kuri skaito „Tremtinį“ ir domisi Lietuvos gyvenimu.

Nuoširdžiai linkime jums sveikatos, sėkmės dirbant visus darbus ir Dievo palaimos.

LPKTS valdyba ir taryba
„Tremtinio“ redakcija

Einamojo laikotarpio klausimai

LPKTS valdybos posėdis

Kovo 20 d. įvyko LPKTS valdybos posėdis. Valdybos darbo ataskaitą nuo vasario 20 d. iki kovo 20 d. padarė LPKTS valdybos pirmininko pav. J.Marcinkevičienė. Pagrindinis darbotvarkės klausimas - LPKTS ir TS skyrių jungimasis. Apsvarstyta informacija „Dėl LPKTS ir TS skyrių susivienijimo“ (parengė Panevėžio sk.). Ji remiasi TS parengtu dokumentu „TS skyrių įkūrimo ir veiklos ypatybės po steigiamojo suvažiavimo“. Dokumente nustatyta, kad dauguma skyrių turėtų susijungti iki 2004 m. gegužės 28 d. Skubama todėl, kad su didesne pajėgumais ateitume į Europos Parlamento ir LR Seimo rinkimus.

Šiuo metu jau susijungę LPKTS ir TS Biržų, Molėtų ir Šakių skyriai, dar 20 skyrių yra nustatę susijungimo datas. Tačiau skyriai neturėtų spręsti turto, inventoriaus, atributikos ir kitų klausimų, kol bus atlikta teisinė Tėvynės sąjungos (konservatorių, politinių kalinių ir tremtinių, krikščioniškųjų demokratų) bei visuomeninės organizacijos LPKTS registracija.

LPKTS pirmininkas P.Jakučionis informavo, kad skyriams jungiantis galima iškart atlikti tris veiksmus. Pirmas – kviesti jungiamąjį susirinkimą (balsuojama, jog skyriai jungiasi). Jame išrenkamas TS skyriaus pirmininkas, jo pavaduotojas, taryba, revizijos bei mandatų ir etikos komisijos. Antra – skyriaus PKT frakcijos susirinkimas (žinant, kiek narių pasiruošę įstoti į PKTF), kuriame išrenkama frakcijos taryba, pirmininkas, revizijos bei mandatų ir etikos komisijos. Ir trečia – skyriaus visuomeninės organizacijos - LPKTS steigiamasis susirinkimas, kuria-

me taip pat renkami valdymo vienetai (taryba, pirmininkas ir kt.). Visus susirinkimų dokumentus būtina pristatyti LPKTS valdybai.

Jungiamojo susirinkimo kvorumas bus toks, kiek dalyvių sutiks būti PKT frakcijos nariais (kartu ir TS). Neįstojusiems į PKTF turi būti sudarytas kitas sąrašas. Tie žmonės galės dalyvauti, tačiau be balsavimo teisės, Jungiamajame ir PKT frakcijos susirinkimuose.

Ruošiantis susirinkimui didesniuose skyriuose pirmiausia reikia apklausti žmones dėl narystės PKTF (kartu - TS). Kviečiami poskyrių susirinkimai ir nustatomas delegatų skaičius – kiek žmonių dalyvaus skyriaus konferencijoje.

Valdybos posėdžio metu buvo svarstyti pasirengimo rinkimams į Europos Parlamentą ir LR Seimą klausimai. TS skyriai jau reitinguoja kandidatų į Europos Parlamentą sąrašą, kuriame įrašyti 5 kandidatai iš LPKTS (V.Briedienė, G.Dubauskas, A.Dumčius, P.Musteikis, E.Simanaitis). Skyriai turi teikti žmonių pavardes į apylinkių rinkimų komisijas (jei LPKTS turi mandatų savivaldybių tarybose).

Posėdyje svarstyti Šiaulių, Klaipėdos, Kauno, Kuršėnų skyrių veiklos klausimai. Aptarti šių metų renginiai: dainų šventė „Leiskit į Tėvynę“, kuri įvyks birželio 5-6 d. Marijampolėje, sąskrydis „Laisvės ugnis - ateities kartoms“ Ariogaloje bei išvykos Kęstučio apyg. partizanų takais (įvyks gegužės mėn.) ir Prisikėlimo apyg. partizanų takais (įvyks rudenį).

LPKTS valdyba patvirtino pajamų ir išlaidų sąmatą 2004 metams.

„Tremtinio“ inf.

Skelbimas

Balandžio 3 d. 10 val. Marijampolės aps. administracijos salėje (Vytauto g. 28) įvyks LPKTS Marijampolės skyriaus narių susirinkimas. Svarstysime skyriaus susijungimo su Tėvynės sąjunga ir kitus klausimus.

2004 02 07
Vilniuje įvyko

Dėl LPKTS ir TS susivienijimo

Informacija LPKTS skyrių nariams

1. LPKTS ir TS jungiamasis suvažiavimas, kuris pagal priimtus Įstatus ir patvirtintą Programą susijungimo būdu reorganizavo Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungą (LPKTS) ir Tėvynės sąjungą (TS) įkurdamas naują juridinį asmenį – Tėvynės sąjungą (konservatoriai, politiniai kaliniai ir tremtiniai, krikščioniškieji demokratai), kuriai pereina visos reorganizuojamų juridinių asmenų teisės ir pareigos.

2. Visuomeninės organizacijos Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos (LPKTS) steigiamasis suvažiavimas remdamasis LPKTS X (neeilinio) suvažiavimo priimtos rezoliucijos reikalavimais įkūrė visuomeninę organizaciją – LPKTS, priėmė jos Įstatus ir Programą, išrinko valdymo vienetus, kurie yra analogiški (tie patys) buvusiems iki 2004 02 07 LPKTS valdymo vienetams.

Į šią visuomeninę organizaciją kviečiami stoti visi mūsų skyriai, nes jos tikslas – visada visiems būti kartu, nieko neišardyti, nieko nesugriauti.

3. Politinių kalinių ir tremtinių frakcijos (PKTF) steigiamoji konferencija. Frakcijos įkūrimui pritarė LPKTS X (neeilinis) suvažiavimas. Politinių kalinių ir tremtinių frakcija bus jungtinės Tėvynės sąjungos struktūrinis padalinys – filialas. Steigiamoji konferencija priėmė frakcijos steigiamąją Deklaraciją, Statutą ir Programą. Išrinko frakcijos valdymo vienetus, kurie analogiški buvusiems iki 2004 02 07 LPKTS valdymo vienetams. Frakcijos nariais tampa visi įstoję į TS buvę LPKTS nariai.

Paaiškinimai

1. LPKTS, iki 2004 02 07 buvusi Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjunga, turėjo politinės partijos statusą.

2. Tėvynės sąjunga (konservatoriai, politiniai kaliniai ir tremtiniai, krikščioniškieji demokratai) – po LPKTS (iki 2004 02 07) ir TS reorganizavimo yra naujai įkurta sąjunga, turinti politinės partijos statusą.

3. LPKTS – nuo 2004 02 07 visuomeninė organizacija, perėmusi visas buvusias sąjungos pareigas ir įsipareigojimus, išskyrus teisę siūlyti savo atstovus į renkamas miesto ir šalies valdymo institucijas.

4. PKTF – nuo 2004 02 07 naujai įkurta Politinių kalinių ir tremtinių frakcija. Ji yra TS struktūrinis padalinys – filialas, veikiantis pagal PKTF statuto reikalavimus.

5. Narystė jungtinėje Tėvynės sąjungoje:

● Jungiamajame suvažiavime pasirašius Jungimosi sutartį ir patvirtinus jungtinės TS įstatus visi buvę LPKTS ir TS nariai, jei Jungiamojo suvažiavimo nustatyta forma nepareikia prieštaravimo, tampa jung-

tinės TS nariais. Jungtinės TS nariai gauna jungtinės TS prezidiumo patvirtintos formos nario pažymėjimus. Kreiptis dėl TS nario pažymėjimų išdavimo jungtinės TS nariai gali per 2 metus po Jungiamojo suvažiavimo. Teisę rinkti ir būti renkami į visų lygių jungtinės TS valdymo vienetus bei balsuoti sudarant kandidatų į Seimą ir Europos Parlamentą sąrašus turi tik tie nariai, kurie turi jungtinės TS nario pažymėjimą arba jungtinės TS prezidiumo nustatyta tvarka raštu yra apsisprendę dėl narystės jungtinėje TS.

● Po Jungiamojo suvažiavimo reorganizuotų LPKTS ir TS skyriai laikomi atskirais jungtinės TS skyriais iki naujų skyrių įsteigimo.

● Jungtinės TS skyriaus steigiamasis susirinkimas (konferencija) paprastai šaukiamas per 3 mėnesius nuo jungtinės TS prezidiumo sprendimo, kuriuo įsteigtas skyrius, priėmimo dienos.

Jungtinės TS skyriaus steigiamasis susirinkimas (konferencija) priima skyriaus statusą, renka skyriaus pirmininką, tvirtina skyriaus revizorius, renka atstovus į jungtinės TS koordinacinę regiono tarybą. Skyriaus pirmininko teikimu skiria skyriaus sekretorių ir išdininką, sprendžia kitus Įstatuose numatytus klausimus.

Jungtinės TS skyrių pirmininkai ir jų pavaduotojai renkami laikantis šių principų: siekiant bendro veikiančių sąjungų skyrių sutarimo; jei jungiami du skyriai, skyriaus pirmininkas turi vieną pavaduotoją; jei jungiama daugiau skyrių – du ar daugiau pavaduotojų; skyriaus pirmininku išrinkus vienos sąjungos atstovą, jo pavaduotoju (-ais) renkamas (-ami) kitos sąjungos atstovas (-ai). Konfliktinės ar neapibrėžtos situacijos sprendžiamos jungtinės TS įstatu nustatyta tvarka.

6. Narystė visuomeninėje organizacijoje LPKTS:

● Visi LPKTS nariai, kurie nepareikia atsisaką narystės raštu, tampa LPKTS visuomeninės organizacijos nariais.

● Sąjungos nariais gali būti LR piliečiai – komunistinio genocido aukos, pasipriešinimo sovietinei okupacijai dalyviai, jų šeimų nariai ir palikuonys, sulaukę 18 metų, ir kiti piliečiai, dalyvaujantys sąjungos veikloje, pripažįstantys jos Įstatus ir Programą.

● Sąjungos nariai privalo vykdyti jos Programą, dalyvauti sąjungos veikloje, laikytis Įstatų, įgyvendinti vadovybės sprendimus.

Sąjungos narys turės nustatyto pavyzdžio pažymėjimą, kurį gaus užpildęs nario įskaitos kortelę. Nariais negali būti asmenys, buvę Komunistų partijos nariais ar komjaunimo organizacijų sekretoriais bei bendra-

darbiavę su KGB.

7. Narystė Politinių kalinių ir tremtinių frakcijoje:

● Frakcijos nariu gali būti jungtinės TS nariai, LR piliečiai, komunistinio genocido aukos, pasipriešinimo sovietinei okupacijai dalyviai, jų šeimų nariai, sulaukę 18 metų, užsienyje gyvenantys lietuviai, 1940-1944 m. pasitraukę iš Lietuvos dėl okupantų represijų, bei jų šeimų nariai, pripažįstantys PKTF statutą ir pasirengę vykdyti Programą.

Frakcijos nariais negali būti asmenys, buvę Komunistų partijos nariais, komjaunimo organizacijų sekretoriais arba bendradarbiavę su okupacinio sovietinio režimo represinėmis struktūromis.

● Buvę LPKTS nariai, po šios organizacijos susijungimo su TS tapę jungtinės TS nariais, laikomi ir frakcijos nariais, jeigu raštu neatsisakė narystės frakcijoje.

Buvę LPKTS nariai dėl įstojimo į TS gali apsispręsti per du metus nuo Jungiamojo suvažiavimo. Iki TS nario pažymėjimo išdavimo frakcijos nariams galioja buvusios LPKTS nario pažymėjimas.

● Frakcijos nariai privalo vykdyti jungtinės TS Įstatuose ir PKTF statutu nustatytas nario pareigas.

● Frakcija veikia kaip vientisa struktūra visoje jungtinės TS veiklos teritorijoje turėdama savo padalinius atitinkamuose jungtinės TS skyriuose. Frakcijos skyrius gali veikti ir kaip savarankiškas jungtinės TS skyrius. Frakcijos veikla organizuojama per jos skyrius. Per tris mėnesius nuo frakcijos įkūrimo frakcijos taryba patvirtina frakcijos skyrių sąrašą. Frakcijos skyriai išrenka savo tarybas. Taryba pirmame posėdyje slapto balsavimu išrenka pirmininką ir informuoja apie rinkimų rezultatus jungtinės TS skyriaus vadovus ir frakcijos valdybą.

Pastabos

1. Naujos TS ir LPKTS struktūros įsigalioja įregistruotos Teisingumo ministerijoje (ne vėliau kaip 65 dienos nuo įregistravimo – dokumentų pateikimo).

2. TS skyriaus steigiamojo susirinkimo metu arba po jo kartu įkuriami ir visuomeninė organizacija LPKTS bei PKTF, ir jų valdymo vienetai, analogiški buvusiems iki 2004 02 07 LPKTS valdymo vienetams.

LPKT sąjungos nariu

Norime žinoti, ar stosite į naujos politinės organizacijos – TS Politinių kalinių ir tremtinių frakciją (skyrių).

Klausimas: Kodėl reikia stoti į

naują organizaciją? Argi LPKTS nebėra?

Atsakymas: Jau girdėjote, kad vasario mėnesį mūsų sąjunga ir konservatoriai susijungė į vieną politinę organizaciją – Tėvynės sąjungą, kurioje yra Politinių kalinių ir tremtinių, Konservatorių ir Krikščioniškųjų demokratų frakcijos, kitaip sakant, skyriai. Jeigu toje bendroje politinėje organizacijoje bus daugiau žmonių, bus lengviau ginti savus, kad valdžia neatimtų ir paskutinių lengvatų nukentėjusiems nuo okupantų – priedo prie pensijos ir važiavimo autobusais už pusę kainos. Galėsime reikalauti lengvatų vaistams.

Per rinkimus išrinkdami savus žmones į Seimą ir kitur galėsime prisidėti prie mūsų Tėvynės nepriklausomybės išsaugojimo, todėl ir siūlome įstoti į naujos TS Politinių kalinių ir tremtinių frakciją. O senoji LPKTS lieka kaip buvus, tik jau nebe politinė, o visuomeninė.

Klausimas: Koks skirtumas tarp politinės ir visuomeninės?

Atsakymas: Visuomeninė organizacija negali iškelti savo kandidatų rinkimuose. Mūsų PKT frakcija naujoje TS yra politinė, tad galėsime siūlyti savo kandidatus.

Klausimas: Jei nenorėsime stoti į naują TS, ar jau nebebūsime LPKTS nariais?

Atsakymas: Kaip buvote, taip ir liksite LPKTS nariu, tik jau visuomeninės organizacijos – jei pats nenorėsite atsisakyti narystės raštu. Skirtumas tas, kad neįstoję į naują TS negalėsit rinkti ir Jūsų negalės išrinkti į naujos politinės organizacijos – TS tarybą, valdybą ar kitus valdymo postus. Ir vėl primenam, kad tada mes būsim mažiau įtakingi. TS nariu netapsite, jeigu atsisakysite narystės raštu.

Klausimas: Ką reikės daryti, jei nenorėsiu būti naujos TS nariu?

Atsakymas: Geriau, jei įstosite į Tėvynės sąjungoje esančią mūsų frakciją ilgai nelaukdami, kad mūsų būtų daugiau (bet galite galvoti net dvejus metus – iki 2006 m. vasario).

Klausimas: Koks bus nario mokestis?

Atsakymas: Nario mokesčio dydis: 12 Lt – dirbantiems ir 6 Lt – pensininkams.

Klausimas: Ar bus nauji nario bilietai?

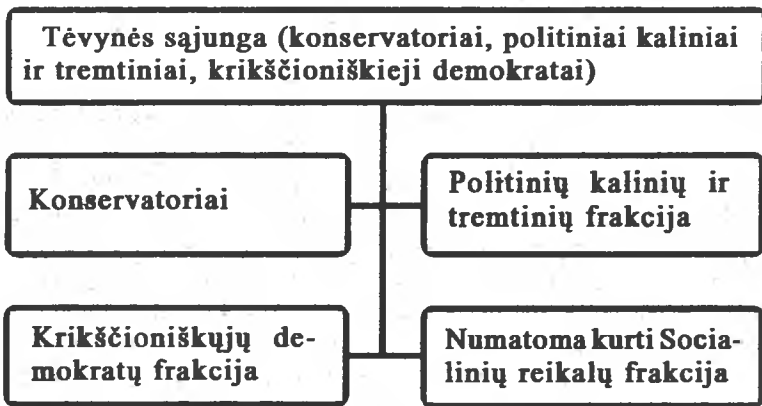
Atsakymas: Bus nauji TS nario bilietai, kur bus įrašyta, kad priklausote Politinių kalinių ir tremtinių frakcijai.

Klausimas: Ar galėsiu būti kartu ir TS Politinių kalinių ir tremtinių frakcijos, ir LPKTS – visuomeninės organizacijos nariu?

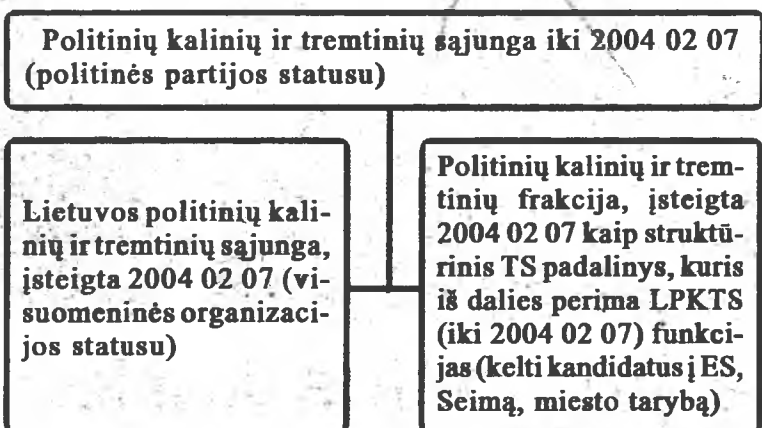
Atsakymas: Galite. Ir įstojęs į TS PKT frakciją liksite LPKTS nariu.

TS struktūrinė schema po įkūrimo 2004 02 07

LPKTS struktūrinė schema po 2004 02 07 suvažiavimo

Pastaba: Naujos TS ir LPKTS struktūros įsigalioja įregistruotos Teisingumo ministerijoje (ne vėliau kaip 65 dienos nuo įregistravimo dokumentų pateikimo).

Neveikli teisėsauga

Perrinktas Rusijos prezidentas V.Putinas ir naujoji jo vyriausybė pažadėjo dėti visas pastangas, netgi imtis labai griežtų priemonių kovojant prieš terorizmą. Tačiau, kaip pažymi amerikiečių savaitraštis "The Wall Street Journal", teroro aktas Maskvos metro, kai žuvo 40 žmonių ir daugybė buvo sužeista, sukėlė abejonių, ar V.Putinas sugebės įvykdyti savo pažadą. Tuo labiau kad po sprogimo Rusijos sostinės metro teroristų išpuoliai nesiliauja.

Nors V.Putinas aiškiai pasuko savo asmeninės valdžios didžiulio stiprinimo keliu ir tų galių tolesnį stiprinimą paskelbė savo prezidentavimo prioritetu, buvusiam KGB karininkui kol kas nepavyko pasiekti jokio progreso šioje srityje. Tuo labiau nors kiek pagerinti situaciją Rusijos teisėsaugos organuose, kurie jau visame pasaulyje žinomi kaip bene labiausiai korumpuota valstybės institucija. Kalbėdamas per NTV televiziją buvęs Rusijos vidaus reikalų ministras Anatolijus Kulikovas taip ir pareiškė: "Mūsų specialiųjų tarnybų neprofesionalumas ir korupcija pernelyg brangiai kainuoja mūsų šaliai." Jo žodžiais, reikia nedelsiant pa-

keisti specialiųjų tarnybų vadovybę nepaisant praeities nuopelnų. Kalbėdamas apie "praeities nuopelnus" A.Kulikovas, aišku, pirmiausia turėjo galvoje buvusius KGB darbuotojus, kurių dabar ir Kremliuje, ir vidaus reikalų sistemoje padaugėjo mažiausiai keturis kartus.

Tačiau specialiųjų tarnybų valymas ("čistka"), apie ką kalbėjo V.Putinas ir Dūmos pirmininkas Borisas Gryzlovas, tai gana sudėtinga problema, ypač prezidentui V.Putinui, kuris pats susijęs su tais organais. Neatsitiktinai analitinio centro INDEM atstovas Jurijus Korgoniukas pažymėjo, jog iš tiesų V.Putinas tik ir remiasi tomis struktūromis ir net bijo užsiminti apie korupciją saugumo ir milicijos viršūnėse. Pavyzdžiui, visai nesvarbu, kad toje pačioje Čėčėnijoje vos ne kiekviename žingsnyje yra įtvirtinti blokavimo postai, saugomi iki dantų ginkluotų kareivių ir milicininkų. Čėčėnų kovotojai vis tiek prasiskverbia į svarbius objektus. Ir tai jie daro ne kokių stebuklingu būdu, o paprasčiausiai papirkdami rusų karininkus, jau nekalbant apie eilinius.

Jonas BALNIKAS

Besibaigianti apkalta – ne vienintelis politikų galvos skausmas

Konstituciniam Teismui ėmus nagrinėti paskutinius prezidento R.Pakso apkaltos punktus, Seime ir aplink jį gyvenimas gerokai pagyvėjo. Kaip ir buvo tikėtasi, ypač užkulisiuose. Jau trys Seimo nariai sulaukė įdomių pasiūlymų, kad parduotų savo palankius balsus R.Paksui. Tik prasidėjus apkaltos reikalams Seime buvo galima spėti, kad Seimo nariai iš R.Pakso šalininkų susilauks įvairių pagundų. Dėl to perspėjo ir Seimo pirmininkas A.Paulauskas. Šią savaitę spėjimai pasitvirtino. Net trims Seimo nariams pareiškus, kad juos buvo mėginta papirkti ar paveikti balsuojant apkaltos metu, Seimo etikos ir procedūrų komisijos pirmininkas Algimantas Salamakinis viešai kreipėsi raštu į visus Seimo narius ragindamas nedelsiant pranešti jo vadovaujama komisijai apie tokius atvejus.

Tik viena Seimo frakcija nesibaimina papirkinėjimo apkaltos metu – tai Tėvynės sąjungos – konservatorių frakcija. Visi 10 jos narių jau žino, kad balsuos už apkaltą R.Paksui. Deja, kitose frakcijose dabar vyksta įtemptas darbas. Vienas apkaltos iniciatorių – Seimo pirmininkas A.Paulauskas geležine ranka turi laikyti Naujosios sąjungos – socialliberalų frakcijos narius. Kita, irgi labai tvirta, ranka jis turi bendrauti su gausiausios socialdemokratų frakcijos vadovybe. Mat nuo jos priklausys, ar Seimas per apkaltą surinks reikiamus 85 balsus.

A.Brazauskas pasiuntė aiškią žinią savo partiečiams

Pastarųjų dienų premjero A.Brazausko pareiškimas, kad jis atsistatydinsias iš premjero pareigų, jei apkalta R.Paksui nepavyktų, rodo, kad Seimo nariai socialdemokratams laikosi įvairių nuomonių. Toks kardinalus premjero žingsnis yra tikrai stipri priemonė disciplinuoti savo partiečius Seime.

Žinoma, R.Pakso šalininkai premjero pareiškimus vertina kitaip. Savo spaudoje jie teigia, kad A.Brazauskas atsisako kandidatuoti būsimuose prezidento rinki-

Žinios iš Seimo

muose dėl to, kad išsigando R.Pakso, neteisėtai paėmusio "Alitos" privatizavimo bylą. Neva A.Brazauskas susikompromitavęs privatizuojant šią įmonę. Nors R.Paksas nieko panašaus visuomenei neatskleidė. Matyt, panašiai R.Pakso šalininkai interpretuos ir jo grasinimus atsisakyti premjero posto apkaltai neįvykus.

Iš tiesų socialdemokratams jau seniai bijojo prarasti savo lyderį, mat A.Brazauskui tapus prezidentu socialdemokratams nebeturėtų ryškaus žmogaus, kuriuo galėtų jį pakeisti. O dabar dar reitingai parodė, kad socialdemokratams nebėra pirmoji partija pagal populiarumą, o tik antroji. Ją iš lyderio pozicijos išstūmė V.Uspaskicho Darbo partija. Naujausias "Vilmorus" atliktos apklausos duomenimis, jei rinkimai į Seimą vyktų kitą sekmadienį, už Darbo partiją balsuotų 20,2 proc. apklaustųjų. Ši nauja milijonieriaus vadovaujama partija, savo gretose subūrusi daug verslininkų ir įmonių vadovų, sėkmingai pretenduoja į socialdemokratų elektoratą, ypač rusakalbius žmones. Mat siūlo jiems darbo ir nepamatuoti žada kelti pensijas. Savo elektoratą prarandantis socialdemokratams dėl to turi didelių rūpesčių. Č.Juršėnas ir V.Andriukaitis šią savaitę spaudos konferencijoje sakė, kad ieškotų su Darbo partija bendros veiklos erdvių, jei V.Uspaskichas pasirūpintų Kėdainių žmonėmis, pakeltų jiems atlyginimus ir įsileistų į savo kontroliuojamą žiniasklaidą ir kitą nuomonę.

Atstumti socialliberalai kritikuoja darbiečius

Dar skaudžiau Darbo partijos besaikis populiarėjimas atsiliepiama socialdemokratų politikams partneriams socialliberalams. Praėjusį savaitgalį vykusiame Darbo partijos suvažiavime socialliberalų atstovas A.Skardžius sveikindamas suvažiavimą mėgino flirtuoti su nauja stipria populistine partija sakydamas, kad Naujoji sąjunga irgi prisidėjusi prie šios partijos gimimo. Mat V.Uspaskichas į Seimą buvo išrinktas iš Naujosios sąjungos sąra-

Ingrida VĖGELYTĖ

šo. Vėliau socialliberalai V.Uspaskichą iš savo gretų pašalino. Į A.Skardžiaus gražbyliavimus V.Uspaskichas atsakė konkrečiai: mirtis tradicinėms partijoms. Tad socialliberalams neliko nieko kaip tik išstoti su viešu pareiškimu, raginančiu rinkėjus nepasiduoti populistinėms idėjoms, kurias skelbia milijonieriaus V.Uspaskicho vadovaujama Darbo partija.

Pats Darbo partijos pirmininkas V.Uspaskichas nė nemano taikstyti su politiniais oponentais ir švaistosi keistais pažadais. Suvažiavime jis pažadėjo, kad žmonių gyvenimas pagerės po 1111 dienų, kai jie ateis į valdžią. Naujoji sąjunga mano, kad tokie teiginiai "demonstruoja politinį skurdą, o populizmas tampa populiariu ir plačiai naudojamu įrankiu siekiant manipuliuoti žmonėmis". "Lietuvai graži ir šviesi ateitis buvo žadama dar sovietmečiu, ir saulė ant TSRS herbo švietė apie penkis dešimtmečius", - primena socialliberalai.

Darbo partijos suvažiavime pristatyti 150 kandidatų į Seimą ir Europos Parlamentą, partijos veiksmų programa, kurioje numatoma padidinti pensijas, rengti tiesioginius mero rinkimus, pakeisti Seimo rinkimų sistemą. Darbo partijos suvažiavimą stebėjo svečiai iš Rusijos ir kitų užsienio šalių.

Tėvynės sąjunga perspėja dėl naujo gelbėtojo

Viena aršiausių naujos populistinės Darbo partijos politikų oponentų yra Tėvynės sąjunga. Ji susirūpinusi ne dėl savo rinkėjų, bet dėl visos Lietuvos žmonių, kurie gali būti suvilioti ir apgauti.

„Tėvynės sąjunga neprišidės prie jokių pastangų pripažinti teisėta Darbo partiją ir padarys viską, kad Lietuva išvengtų dar vienos bėdos – V. Uspaskicho premjero poste. Užtenka jau vienos gėdos – prezidento R.Pakso“, – tvirtino spaudos konferencijoje Seime A.Kubilius tęsdamas savo teiginį, kad Lietuvos populizmas prieš kiekvienus naujus rinkimus pražysta naujomis partijomis arba vadinamosiomis naujomis politikomis.

Knygnešio atminimas

(atkelta iš 1 psl.)

Renginio metu pasidalijau prisiminimais apie tremtyje išgyventus metus. Minėjimą vainikavo Marijampolės kamerinio choro "Suvalkija" (vad. V.Junevičienė) išpūdingas koncertas.

Apie Vinco Bielskaus (1871-1958 m.) nueitą gyvenimo kelią, jo knygnešystę pranešimą padarė Balsupių prad. mokyklos bibliotekinė V.Bielskuvienė. Ji

Knygnešys Vincas Bielskus tremtyje, Tomsko sr. 1948 m.

remdamasi paties V.Bielskaus prisiminimais, rašytais 1950 m. tremtyje, papasakojo, kaip besimokydamas pradinėje mokykloje, Keturvalakiuose, už ištartą lietuvišką žodį "ne vieną kartą apverkė lentą su užrašu "осель", kuri buvo kabinama "prasikaltusiam" mokiniui ant kaklo. Vėliau mokėsi Marijampolės gimnazijoje, tačiau mirus tėvui turėjo išeiti iš 6 gimnazijos klasės ir pradėti ūkininkauti. "Čia ėjo lietuviškų uždraustų knygų ir laikraščių kelias kontrabanda iš Tilžės – per Vištytį, Petro Kriaučiūno, daktaro Basanavičiaus tėviškes, Būdvičius, Bartininkus, Keturvalakius, toliau siekdavo mane, toliau Matulaičiai Stebuliškių, Liudvinavas, per Nemuną ties Prienais į Vilnių. Vilniuje priimdavo inžinierius Petras Vileišis, daktaras Basanavičius." (Citata iš "Mano atsiminimai", 1950 m. V.Bielskus) Bielskų ūkis buvo centrinis punktas, į kurį žymiausias Suvalkijos knygnešys J.Kancleris atgabendavo lietuvišką spaudą. Įamžinant savo kraštiečio atminimą Balsupių k. bendruomenė nutarė pagrindinę kaimo gatvę pavadinti knygnešio Vinco Bielskaus vardu.

tuviškai spaudai platinti. V.Bielskui pasiūlius draugija buvo pavadinta "Sietynu". "Sietynas" pasiskelbė esąs ir blaivybės draugija, draudžianti savo nariams bet kokius alkoholinius gėrimus.

1897 m. caro žandarams įkliuvo knygnešys, kuris ap rūpindavo knygomis "Sietyną". Prasidėjo kratos, areštai. Byla buvo iškelta ir V.Bielskui, tačiau nuo arešto jį išgelbėjo tai, kad žandarai ieškojo Felikso Bielskaus. Tačiau byla V.Bielskui buvo nutraukta tik 1904 m., kai caro valdžia buvo priversta panaikinti draudimą lietuviškam raštui ir spaudai.

Marijampolėje V.Bielskus įsteigė vieną pirmųjų Lietuvoje ūkininkų draugiją "Žagrė". 1911 m. su kitais ūkininkais surengė pirmąją Lietuvoje žemės ūkio parodą. 1918-1929 m. buvo Marijampolės tarybos narys, vėliau – Žemės ūkio tarybos narys.

Tačiau 1941 m. gerbiama ūkininką, kaime visų Tėtulių vadinamą, ištiko daugelio lietuvių likimas. Birželio 18 d. visa šeima – sūnus Vincas su žmona, dukra Adelė Rėklaitienė su dviem mažametėmis dukrelėmis – buvo įgrūsti į gyvulinius vagonus ir ištremti į Sibirą. Pakeliui į tremties vietą susitiko su tremiamos dukros Zuzanos Rutkauskienės šeima. Tad į tremties vietą – Tomsko sr. kaimą, simbolišku pavadinimu "Novaja žiznj" ("Naujas gyvenimas"), atvyko 11 asmenų šeima.

V.Bielskus mirė 1958 m. vasario 11 d. eidamas 87-uosius metus. Šeima grįžo į Lietuvą tais pačiais metais, rugpjūčio mėn., palikusi Sibire keturis kapus.

Lietuvai atkūrus Nepriklausomybę, V.Bielskaus vaikaitė Jolita Rėklaitytė-Žebrauskienė 1990 m. liepos mėn. su ekspedicija nuvyko į buvusią tremties vietą, iškasė ir pagabeno visų artimųjų palaikus į Tėvynę.

Ilsisi knygnešys kartu su žmona Agota ir sūnumi Vincu gimtojoje žemėje, senosiose Balsupių kaimo kapinėse, greta savo motinos kapo.

Įamžinant savo kraštiečio atminimą Balsupių k. bendruomenė nutarė pagrindinę kaimo gatvę pavadinti knygnešio Vinco Bielskaus vardu.

Asta RĖKLAITYTĖ,
knygnešio V.Bielskaus vaikaitė

Nuotraukos iš autorės archyvo

Koncertas Nepriklausomybės atkūrimo dienai

Kovo 13 d. paminėti Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo dienos – Kovo 11-osios LK Kauno įgulos karininkų ramovėje buvo pakviesti 3 chorai.

Pirmasis scenoje pasirodė ir 5 dainas atliko Kauno "Šilo" pradinės mokyklos jaunučių choras (vad. J.Celešiu- tė). Antrieji buvo Kauno mst.

vyrų choras "Perkūnas" (vad. ir dirig. R.Misiukevičius). Perkūniečiai sudainavo 6 dainas. Šeiminkai – LK Kauno įgulos karininkų ramovės moterų choras "Indraja" (vad. ir dirig. Z.Gerasina, koncertm. D.Jatautaitė) atliko 7 dainas.

Koncerte dalyvavo daug

buvusių tremtinių, Šaulių sąjungos narių, svečių – tarp jų ir prof. J.Žekonis.

Koncertą užbaigė jungtinis choras (dirig. Z.Gerasina ir R.Misiukevičius).

Koncertas sušildė visų širdis ir paliko neišdildomų įspūdžių.

Izidorius MITKUS

Ugdykime jaunosios kartos patriotiškumą

Atviras laiškas švietimo ministru Algirdui Monkevičiui

Gerb. Ministre, jau ne pirmą kartą mes, Kazlų Rūdos buvę politiniai kaliniai, tremtiniai, šauliai, išreiškiame Švietimo ministerijai savo susirūpinimą dėl nepakankamo pasipriešinimo istorijos pasitelkimo bendrojo lavinimo mokyklose pilietiškai, patriotiškai auklėjant jaunąją kartą. Pvz., 10 kl. mokymo programoje rezistencijos istorijai skiriama vos viena pamoka per mokslo metus.

Lietuvai integruojantis į Europos tautų šeimą, šimtams tūkstančių jaunų žmonių vykstant laikinai ar nuolat gyventi į Europą ar Ameriką, o vis daugiau užsieniečių atvykstant į Lietuvą, iškyla tam tikras dalies tautos asimiliacijos pavojus, grėsmė lietuvių kalbai, tautinei savimonei.

Akivaizdu, kad svarbiausia užduotis bendrojo lavinimo mokykloms – prieškarinio Lietuvos mokyklos pavyzdžiu sustiprinti pilietinį, patriotinį jaunosios kartos ugdyimą, kad ji būtų atsparesnė vis stiprėjančioms kosmopolitinėms tendencijoms. Mus glumina, kad kai kuriose mokyklose anglų kalba jau iš dalies išstumia lietuvių kalbą (pvz., geografija, istorija dėstoma anglų kalba).

Ugdant jaunosios kartos pilietines, tautines vertybes tikrai per mažai pasitelkiama buv. politinių kalinių, tremtinių dvasinė patirtis. Mūsų

nuožmiame materialėjančiame pasaulyje buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai išsiskiria savo idealistinėmis, pilietinėmis, patriotinėmis nuostatomis, kurių taip trūksta dabartinei visuomenei. Jie pasiaukojamai, dažniausia už savo kuklias pensijas, stato paminklus ir kryžius, leidžia prisiminimų knygas, gaivina sovietmečiu sutryptą mūsų tautos dramatišką kovų ir kančių istoriją. Ji yra neišsenkantis tautos dvasingumo šaltinis. Ne kiekviena tauta tokį turi. Kaip ir mūsų nuostabią istoriją, kurioje ryškus per istorijos išbandymus mus ne kartą įkvėpęs herojinis pradas (Margiris, S.Darius ir S.Girėnas, partizanai, Romas Kalanta, Sausio 13-osios laisvės gynėjai). Neatsitiktinai pirmieji pradėjome griauti sovietų "blogio imperiją". Lietuva lyg ledlaužis išvalė kelią į laisvę kitoms sovietų imperijos pavergtoms tautoms. Reikia mokyti jaunąją kartą didžiuotis tuo (S.Daukanto tradicija).

Mes, Kazlų Rūdos buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai, esame dėkingi mūsų savivaldybės merui, Švietimo skyriui, mokyklų istorijos mokytojams, ypač Kazlų Rūdos Kazio Griniaus gimnazijos istorikei Birūtai Bajauskienei, atsižvelgusiems į mūsų pageidavimą skirti daugiau pamokų pasipriešinimo istorijai. Jau treči metai mūsų

savivaldybės mokyklų dešimtoje klasėje vietoj vienos pamokos, numatytos pagal programą, rezistencijos istorijai skiriama 18 pamokų.

Kazlų Rūdos Kazio Griniaus gimnazija, dalyvaujant kitų savivaldybės mokyklų istorijos mokytojams ir moksleiviams, rengia kartą per mokslo metus pasipriešinimo istorijai skirtas konferencijas (jau buvo dvi). Jose taip pat dalyvauja vietos ir iš kitur atvykę buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai. Moksleiviai skaito pranešimus pasipriešinimo istorijos temomis, buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai dalijasi savo dramatiška gyvenimo patirtimi. Vyksta įtaigūs kartų bendravimas.

Visi Lietuvos buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai viliasi, kad Švietimo ministerija tars savo svarų žodį ir įteisins mūsų gražią patirtį, kad visos Lietuvos mokyklos atsigręžtų į pasipriešinimo istoriją, skirtą jai pagal programą žymiai daugiau pamokų, remtųsi populiariąja N.Gaškaitės "Pasipriešinimo istorija". Taip pat įpareigoti mokyklas aktyviau kvieisti buvusius politinius kalinius, tremtinius, partizanus, organizuoti kartu su jais bendrus renginius.

Kazlų Rūdos buvusių politinių kalinių ir tremtinių vardu 1941 m. tremtinys Algimantas LELEŠIUS

Karti likimo taurė

Linės PADVARIETYTĖS, Klaipėdos "Baltijos" vidurinės mokyklos 10 kl. mokinės, sutrumpintas rašinys

Iki šiol nesuprantu ir negaliu suprasti, argi už meilę gimtinei galima bausti. Ar galima buvo bausti mano močiutę už begalinį darbštumą, už meilę Lietuvai, už ištikimybę savo protėvių papročiams?

Ji iškentėjo pragarą kančias ledo ir amžinų pūgų žemėje, sugrįžo į Tėvynę nepalūžusi, išdidi ir pasiryžusi kovoti už tautos teises, už geresnį gyvenimą.

Negaliu nesijaudindama skaityti močiutės Onos Bujevičiūtės-Padvarietienės eilėraščių rinkinio "Juodoji gėlė". Ypač kelia skausmą eilėraštis "Laidojant jaunystę", kurį skyrė Sibire mirusiai draugei Bronei Lukšytei:

*Mes tau neuždegėm grabnyčios,
Vainiko rūtų neuždėjom.
Net Sibiro šaltais pusnyiais
Juk į kapus nepalydėjom.*

Labai gailla, kad tie, kurie žuvo Sibiro platybėse, neišvydo 1990 m. kovo 11-osios ryto, Lietuvos nepriklausomybės aušros, nematė Sovietų sąjungos agonijos.

Iki tremties mano močiutė su tėvais gyveno Pasvalyje. Jos tėvas Pranas Bujevičius buvo baigęs tris caro mokyklos klases, gerai rašė ir daug skaitė. Priklausė "Vairo" draugijai, dainavo "Varpo" chore. Močiutės mama Ona Sušinskaitė-Bujevičienė mokėjo skaityti tik spausdintą raštą.

Mano močiutė su meile ir ilgesiu prisimena Pasvalio gimnazijoje praleistas mokslo dienas: "Atėjo 1940 metų birželis... Mūsų mokytojas Aleliūnas atiduodamas penkių skyrių baigimo atestatus pasakė: "Praradome laisvę, vaikai. Šiandien sovietų kariuomenė peržengė mūsų ruožus."

1940-uosius močiutė prisimena kaip baisų košmarą:

"Garsiakalbiai kėlė didžiausią triukšmą, skambėjo svetimma kalba. Vyrai paslėpė skrybėles ir užsidėjo kepures, kad jų nepalaikytų ponais."

Išaušo tragiškoji 1941 m. birželio 14 diena. Tų metų tremimams mažo miestelio, kuriame gyveno močiutė, gyventojams kėlė neapsakomą siaubą: niekas nesuvokė, kaip galima nekaltą žmogų išginti iš namų ir kažkur išgabenti. Močiutė savo prisiminimuose rašė: "Mes, basi vaikai, verkdami bėgome paskui mūsų mylimą mokytoją vežantį traukinį ir tikėjomės, kad kažkurioje stotelėje jį išleis, kad įvyko siaubinga klaida."

Kai močiutė suėmė, jai buvo tik devyniolika. Ji priklause pagrindinei moksleivių organizacijai, leidusiai laikraštėlį "Aušra" – Lietuvos laisvės kovotojų sąjungai. Jai vadovavo J.Savičius, tuo metu mokėsis Kaune. Savo prisiminimuose apie tardymus ji rašo: "Pusmetis tardymo kameroje padarė iš manęs "liaudies priešę". Sužinojau, neva aš įkūriau ir vadovavau dviem antisovietinio pagrindžio grupėms. Niekur nėra tiek galimybių tapti garsenybe kaip enkavedistų tardytojų rankose."

"Etapas iš Lukiškių į Rusiją vyko 1948 m. vasario 16-osios naktį, - rašo prisiminimuose močiutė. - Vežė ne tik politinius kalinius, bet ir kriminalinius nusikaltėlius, tik atskiruose vagonuose... Buvo naktis ir neaprepiamas gyvulinių vagonų sąstatas. Tikrojo vaizdo susidaryti buvo neįmanoma, nes mes buvom suklupdyti, kol stumdė vagonus."

Po varginančios kelionės močiutė ir jos bendro likimo draugės pasiekė Archangelsko sritį, Velsko rajoną. Ryta jas surikiavo ir išvarė per bekrastį sniego lauką. Paskutinės voroje už kulnų graibstė aviganiai šunys. Močiutė prisimena: "Jaunos moterys dirbome miško kirtimuose. Kuri susirgdavo - nušaudavo. Vilkėjome šimtasiūlėmis, bet iš pradžių davė kruvinus, kulkų suvarpytus mirusių fronto kareivių drabužius. Man teko per dideli veltiniai, abu - kairei kojai, su jais iki miško lig pusės smigdamas pusnyuose klampodavau penkis kilometrus. Į darbą nevarydavau, jei būdavo 45 laipsniai šalčio. Merginų rankos suskeldėjo, luposi, pasidarė didelės kaip lopetos."

Ona Bujevičiūtė-Padvarietienė

Pasakodama apie siaubingą lagerio dienas, močiutė visada pažymėdavo lietuvių moterų ištvermę, darbštumą. "Lietuvės nepalūžo ir nesižudė, nes buvo labai religingos", - sako ji.

Į Lietuvą Ona Padvarietienė grįžo vėlyvą 1955 m. rudenį. Negaliu be ašarų skaityti močiutės parašytų žodžių: "Aš taip nepaprastai troškau sugrįžti į Tėvynę, bet... traukinyje, dundandama į tenai, pasijutau išsigandusi ir prislėgta: juk grįžtu į tą pačią santvarką, kuri mane pražudė..."

Mano močiutė, jaunystėje svajojusi tapti mokytoja, neįgyvendino savo svajonės. Tačiau ji baigė vidurinę mokyklą ir dirba širdžiai mielą darbą. Rašo eilėraščius, kuriuose atsispindi jos kančia, begalinė meilė Tėvynei, apdainuoja savo jaunystę, prisimena draugus, Motulę brangią.

Mano rašinio tikslas – ne tik aprašyti savo močiutės Onos Bujevičiūtės-Padvarietienės gyvenimą, jos sunkų nueitą kelią, patirtas nuoskaudas ir vargus, bet ir dabartiniam jaunimui, savo bendraamžiams parodyti tremtinių ryžtą siekti laisvės Tėvynei ir kovoti dėl savo vietos gyvenime.

Tegul močiutės žodžiai skamba lyg testamentas visam Lietuvos jaunimui:
*Aš nesiskundžiu,
lemtį tą patyrus,
Randais juk savo
laisvę išpirkau.
Galbūt nedaug
dar atnešiau Tėvynei,
Tiktai dainas
kaip lobį vis rinkau.*

Odė Kauno Sajūdžiui

Simboliška, kad Kovo 11-osios rytą Kauno savivaldybės Didžiojoje salėje buvo pristatyta karta tik išleista knyga "Lietuvos Sąjūdis Kaune". Solidžiam leidinyje išspausdinti autentiški kauniečių sąjūdininkų ir įvairių renginių kviestų svečių prisiminimai.

Knygoje pateikta daug vertingos medžiagos apie Kauno Sąjūdžio iniciatyvinę grupę, pirmosios bei vėlesnių Kauno Sąjūdžio tarybų steigimą, gausu pranešimų, archyvinės medžiagos, nuotraukų. Prie jos pridėta kompaktinė plokštelė.

Knygos sudarytojas – prof. habil. dr. Kauno mst. tarybos narys Arimantas Dumčius. Jam talkino istorikai, politologai, aktyvūs visuomenės veikėjai. Pagrindiniai ir uoliausi talkininkai – istorikas A.Kšnavičius, redaktinės kolegijos narys Kovo 11-osios Akto signataras A.Patackas, nemažai Kauno Sąjūdžio tarybos ir Lietuvos žmogaus teisių gynimo asociacijos narių.

Knygos pristatyme dalyvavęs Kauno vicemeras K.Starkevičius sakė:

- Tik 50 dienų beliko iki Lietuva taps Europos Sąjungos nare ir tik 22 dienos (šandien dar mažiau - aut. past.), kai būsime priimti į NATO. Ar ne Sąjūdis pirmasis nutiesė šį kelią?!

Kovo 11-osios Akto signataras A.Patackas pasidžiaugė, kad pasirodė toks reikalingas ir svarbus leidinys: "Tegu šią knygą skaitys jaunoji karta, o mes ir toliau rašysime Sąjūdžio metraštį." Knygos leidėjams nuoširdžiai dėkojo Lietuvos Sąjūdžio pirmininkas R.Kupčinskas. "Tai anų dienų politinės patirties perėikimas jaunajai kartai", - sakė jis.

Knygos sudarytojas ir iniciatorius prof. A.Dumčius prisiminė pirmuosius sąjūdininkų susiejimus, posėdžius, karštus debatus. Jis pasakė daug šiltų žodžių prie knygos išleidimo prisidėjusiems – straipsnių, iliustracijų autoriams, patarėjams - JE arkivyskupui metropolitui S.Tamkevičiui, prof. V.Landsbergiui, politologui V.Bražėnui, poetui R.Keturakiui, žurnalistams A.Vaitkutei ir R.Ylai, Vytauto Didžiojo universiteto prof. habil. dr. R.Baltrušui, Nepriklausomybės Akto signatarui P.Varanauskui ir kitiems.

Pirmuosius egzempliorius prof. A.Dumčius įteikė renginyje dalyvavusiems aktyviausiems talkininkams, svečiams ir pridūrė: "Po vieną knygą skiriame Kauno vidurinėms mokykloms bei gimnazijoms." Daug prisidėję prie knygos leidybos Kauno deputatų klubo nariai apdovanoti padėkos raštais.

"Tremtinio" inf.

Buvę tremtiniai dainuos Marijampolėje

Respublikinė tradicinė 7-oji buvusių tremtinių dainų ir poezijos šventė "Leiskit į Tėvynę" įvyks Marijampolėje birželio 5-6 d. Choro vadovų pasitarimas įvyko vasario 28 d. Buvo apsvaistytas dainų šventės repertuaras bei kiti organizaciniai klausimai. Pasitarime dalyvavo daugumos chorų, kurie rengiasi dalyvauti šventėje, vadovai. Jiems įteikti dainų šventės repertuarai ir naujų dainų gaidos. Nedalyvavusiems pasitarime, bet pageidaujantiems dalyvauti šventėje visus dokumentus išsiuntėme paštu. Kas jų dėl kokių nors priežasčių negavo, prašome kreiptis kontaktiniu tel. (8-699) 11958 - artimiausiu metu išsiųsime. Chorų vadovus kartu su skyrių pirmininkais prašome užpildyti dalyvio anke-

tas ir atsiųsti adresu: Marijampolės kultūros centras, Stoties g. 16, Marijampolė. Šventės dalyviai bus aprūpinti nakvyne švietimo įstaigų bendrabučiuose bei mokyklose. Apie šventėje vykstančius renginius informacija bus spausdinama "Tremtinio" laikraštyje.

Prašome gausiai dalyvauti, taip pat būtų malonu matyti svečių iš užsienio.

Skyrius, dalyvausiančius šventėje, prašome savo lėšomis prisidėti organizuojant šventę.

Šventės "Leiskit į Tėvynę" fondo sąskaita: AB Nord/LB Lietuva, a.s. Lt 344010040800028610, Marijampolės skyrius.

Vytautas RAIBIKIS
LPKTS Marijampolės
sk. pirmininkas

2004 m.
kovo 25 d.

TREMTINYS

Nr. 13
(594)

7

Vytauto apygardos partizanų vado žūtis

1948-1949 m. Vincas Kaulinis daugiausia laikėsi nuošaliame Aknystėlių kaime, Juozo Baliūno sodyboje. Su juo dažniausiai buvo partizanai Kirvis, Sauliukas, Ūsas ir Šiaurys. Tuo metu partizanai jau buvo netekę daugelio vadų, o enkavėdistai dar labiau siautėjo. Miškuose ir kaimuose atsirado A.Sokolovo smogikų būrių, čekistai suaktyvino ir savo agentų veiklą.

Tiek Vytauto, tiek Algimanto partizanų apygardų vadai suprato, kad reikia sujungti partizanų vadovybę – tai padėtų geriau koordinuoti veiksmus ir išvengti prieš smūgių. Dėl to jie 1948 m. gegužės 10 d. kreipėsi į Žemaitijos partizanų vadą Joną Žemaitį-Vytautą. Tačiau siautėjant čekistams ir suaktyvėjus agentams šie tikslai buvo sunkiai įgyvendinami.

1948 m. rudenį į Nolėnų

kaimą (Utenos aps. Leliūnų valsč.), pas giminaičius, tarsi slapstydamasis nuo sovietinio saugumo persekiojimų, atvyko Lietuvos kariuomenės plk. Liudas Šimonėlis. Tame pačiame name buvo partizanų slėptuvė, kurioje tuo metu laikėsi ir V.Kaulinis su kovos draugais. Apie atvykusį svečią sodybos šeimininkas pranešė vadui. Po kelių pokalbių V.Kaulinis parodė L.Šimonėliui vyriausiosios pogrindžio vadovybės programų projektus, klausė patarimų, dalijosi patirtimi. L.Šimonėlis patarimų negailėjo, žadėjo parūpinti ginklų ir reikiamų dokumentų. Šis pulkininkas tuo metu jau buvo čekistų agentas – "Šilaitis".

Atvykęs į eilinį susitikimą su pulkininku, V.Kaulinis kartu su penkiais bunkeryje buvusiais partizanais Jono Šimonėlio sodyboje buvo apsupti dar naktį. 1949 m. ko-

vo 24-osios rytą prasidėjo kautynės, namas užsiliepsnojo. Išbėgę į lauką partizanai pateko į kryžminę ugnį. Kautynėse žuvo: V.Kaulinis-Miškinis, Vytauto apyg. vadas ir Rytų Lietuvos srities vado pavaduotojas, Albertas Guobužas-Šamas (g. 1928 m.) iš Gaspariškių kaimo, atlydėjęs vadą iš jo būstinės Aknystėlių kaime, broliai Alfonsas (g. 1922 m.) ir Bronius (g. 1927 m.) Bivainiai iš Luknių kaimo, ryšininkas Domas Sirutis iš Luknių kaimo, Vytautas Pakalnis (g. 1927 m.) iš Kirklių kaimo ir Napalys Valančiūnas (g. 1926 m.) iš Galalių kaimo.

Apygardos vado žūtis buvo skaudus smūgis Rytų Lietuvos partizanams ir Vytauto apygardai. Naujuoju apygardos vadu tapo Bronius Kalytis-Siaubas, Liutauras, Leopoldas, vėliau tapęs A.Sokolovo agentu smogiku.

1998 m. V.Kaulinio kandidatūra pateikta apdovano- ti Vyčio Kryžiaus I-ojo laipsnio ordinu.

Bronius ZABULIS

ILSĖKITĖS RAMYBĖJE

Marija Žemaitaitienė 1916-2004

Gimė Šakių r., Kriukų sen., Paužnykių k. 1951 m. su vyru ir dviem mažamečiais vaikais ištremta į Krasnojarsko kr., Beriozovsko r. Tremtyje 1952 m. gimė trečias vaikas. Marija dirbo kolūkyje. 1958 m. grįžo į Lietuvą, gyveno Šakių r. Užaugino tris vaikus, išleido į mokslą. Po vyro mirties velionė gyveno su dukters šeima.

Palaidota Šakių r., Gelgaudiškio kapinėse. Nuoširdžiai užjaučiame dukrą ir artimuosius.

LPKTS Šakių skyrius

Juozas Steponaitis 1918-2004

Gimė Vajotų k., Jurbarko valsč., ūkininko šeimoje. Prieš Antrąjį pasaulinį karą priklausė Šaulių organizacijai. Nacių okupacijos metais tarnavo Vietinėje rinktinėje. 1944 11 01 suimtas, kalintas Tauragėje, Kaune, vėliau Suchobervodnajoje, Gorkio sr. Paleistas 1955 10 27, sugrįžo į Lietuvą. Lietuvoje gyventi neleido, apsigyveno Kaliningrado sr., vėliau Viešvilėje, Jurbarko r. Sulaukė dukros ir sūnaus. LPKTS Jurbarko sk. narys.

Palaidotas Viešvilės kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame sūnų, dukrą ir artimuosius.

LPKTS Jurbarko skyrius

Pranas Pučilauskas 1924-2004

Suimtas 1951 05 09, nuteistas 10 m. 1951-1956 m. kalėjo Intos, Abezės ir Mordovijos lageriuose. Grįžęs į Lietuvą dirbo kultūrinį darbą, parašė knygą "Juoda katė per kelią".

Nuoširdžiai užjaučiame žmoną, dukras ir artimuosius.

LPKTS Vilkaviškio skyrius

Ona Valiulienė 1912-2004

Gimė Biržų r., Bakiškių k., ūkininkų šeimoje. 1948 m. kartu su vyru ir dviem mažamečiais vaikais ištremta į Irkutsko sr., Čeremchovo r., Talnikų gyv. Dirbo miško pramonės ūkyje. 1958 m. grįžo į Lietuvą.

Palaidota Biržų kapinėse.

Nuoširdžiai užjaučiame dukrą, sūnų ir artimuosius.

LPKTS Biržų skyrius

Gintautas Bagdonavičius 1930-2004

Gimė, augo ir mokėsi Marijampolėje. 1949 m. su dėdes šeima ištremtas į Irkutsko r., Balšaja Riečką. Dirbo miško ruošos darbus. 1951 m. susituokė su tremtine Margarita, sulaukė dukros. Į Lietuvą grįžo 1957 m. Apsigyveno Šventojėje ir iki pensijos dirbo telefono ryšių montuotoju. Buvo aktyvus LPKTS Plungės sk. narys.

Užjaučiame žmoną ir dukrą.

LPKTS Palangos skyrius

Julius Pečeliūnas 1920-2003

Gimė Debikonų k., Truskavos valsč., Panevėžio aps. Ūkininkavo tėvų ūkyje. 1949 m. su mama ir seserimi ištremtas į Irkutsko sr., Udinsko r. 1956 m. grįžo į Lietuvą. Apsigyveno Kaune, vedė buv. tremtinę. Daug metų dirbo Kauno miesto statybose, vėliau – Staklių gamykloje staliumi. Buvo LPKTS Kauno sk. narys.

Palaidotas Jonučių kapinėse, Kauno r.

LPKTS Kauno skyrius

Skelbimai

Kovo 27 d. Kaišiadorių savivaldybės salėje įvyks LLKS Didžiosios Kovos apyg. Laisvės kovų dalyvių – karių savanorių ir buvusių ryšininkų bei rėmėjų ataskaitinis susirinkimas. Prieš tai – 11 val. šv. Mišios Kaišiadorių katedroje.

DKA taryba

Kovos 27 d. 11 val. LK Kauno įgulos karininkų ramovėje (Mickevičiaus g. 19) įvyks LLKS Tauro apygardos metinė ataskaitinė konferencija. Kviečiame dalyvauti visus šios apygardos ribose gyvenančius LLKS narius.

LLKS Tauro apygardos valdyba

Kovo 27 d. 11.30 val. Alytaus šaulių namuose įvyks LLKS Dainavos apygardos metinė ataskaitinė rinkiminė konferencija. Kviečiame dalyvauti visus Dainavos apygardos ribose gyvenančius LLKS narius.

LLKS Dainavos apyg. taryba

Priimami vardiniai akmenys iš norinčių įamžinti tremtinių, politinių kalinių, Laisvės kovų dalyvių atminimą Klaipėdos memoriale, prie "Tautos kančios" paminklo, S.Daukanto gatvėje.

Kreiptis: **LPKTS Klaipėdos sk., Liepų g. 3. Tel. (8-46) 493476 arba 410470.**

Užjaučiame

Nuoširdžiai užjaučiame buvusį 1941 m. tremtinį **Mykolą PROŠKINĄ** ir visus jo artimuosius dėl brolio Povilo mirties.

LPKTS Klaipėdos sk. Danės poskyris

Laukiame pastabų ir patikslinimų

Kreipiamės į visus rezistencijos dalyvius, buvusius partizanus, politinius kalinius.

Išleistoje Romo Kauniečio knygoje "Aukštaitijos partizanų prisiminimai" daugiausia kalbama apie Didžiosios Kovos, Algimanto, Vytauto ir Vyčio apygardų partizanus, ryšininkus bei jų rėmėjus. Kadangi tenka girdėti priekaištų ir kitokių šios knygos atžvilgiu išsakomų minčių, norime, kad ir Jūs, buvę rezistencijos dalyviai ir knygoje minimi asmenys, galėtumėte pareikšti savo pastabas, patikslinimus šios knygos atžvilgiu. Būsime labai dėkingi.

Rašykite: **LPKS Kauno sk. valdybai, Laisvės al. 39, Kaunas 3000.**

Atsiliepkite!

Labai norėčiau surasti savo gerus draugus, su kuriais praleidome jaunystės dienas sunkioje Sibiro tremtyje. Tai broliai **Kazimieras, Antanas ir Jonas UŽUSENIAI, sūnūs Prano.** Buvome kartu ištremti 1948 m. į Krarnojarsko kr. Mansko r. Orešnojes Tajoznos gyv.

Gal atsilieptų ir kiti dar atmenantys mano vardą. Rašyti: **Algirdui Parojui, 15 CLYDE AVE, ST. CLAIR, 2759 NSW, AUSTRALIA.**

Sukanka 55 metai nuo Vytauto apygardos partizanų vado Vinco KAULINIO-Miškinio ir šešių partizanų žūtis.

Kovo 27 d. (šeštadienį) 10 val. Utenoje, Kristaus Žengimo į Dangų bažnyčioje, bus aukojamos šv. Mišios už žuvusiuosius. Po pamaldų vyksime į žūtis vietą, Nolėnų kaimą. Prie paminklo padėsime gėlių, klausysimės pasisakymų. Dainuos buvusių tremtinių choras "Ainiai".

TREMTINYS

SL289

Redaktorė - Audronė Kaminskienė
Red. padėjėja - Aušra Šuopytė

Lit. redaktorė - Irma Minskienė
Korektorė - Dalia Maciukevičienė
Tech. redaktorė - Vesta Milerienė

Kaina
1,20 Lt

Mūsų adresas: Laisvės al. 39, 3000 Kaunas, tel. 323204, faksas 323214 el.paštas: tremtinys@takas.lt LPKTS puslapis internete: <http://www.lpkts.lt>